

28ste zondag door jaar B

Mc. 10, 17-30

De ontmoeting van Jezus met de rijke jongeling is eigenlijk heel bijzonder. Meestal komen de mensen vanuit hun diepe nood naar Jezus toe om Hem hulp te vragen, maar hier is het omgekeerd: een jonge man die gezond is, die het goed heeft, rijk is en ook nog eens gelovig leeft komt bij Jezus met een vraag. En dat siert hem: ook al is hij dan welstellend, hij is geen materialist. Hij weet dat de bestemming van een mens niet ligt in rijkdom en bezit, en dat het leven niet eindigt met de dood: er is eeuwig leven. En de grote vraag die hem bezighoudt is hoe hij dát kan verwerven.

Jezus wijst hem onmiddellijk op de geboden. Maar wat daarbij opvalt is dat die bijna allemaal negatief geformuleerd zijn: gij zult niet doden, gij zult niet stelen, gij zult niet roddelen enz. Ze geven als het ware een onderste grens aan. Nu vormt dat voor de rijke jongeling geen probleem: hij kan naar eer en geweten zeggen dat hij van jongs af al die geboden onderhouden heeft, hij is dus in orde. De vragen zijn daarmee beantwoord, en het gesprek had hier kunnen stoppen. Maar dan staat er: “Toen keek Jezus hem liefdevol aan”, en dan verandert alles. Tot dan toe spraken ze over voorschriften, over de wet: zakelijk. Wat er nu gebeurt is van een ander kaliber: het wordt een persoonlijke ontmoeting. Jezus ziet die jongeman zijn mogelijkheden of talenten, zoudt ge kunnen zeggen. De godsdienstigheid is dan niet langer alleen maar een kwestie van geboden en verboden. Wat Jezus vervolgens van hem vraagt is teveel, en de jongeman gaat ontdaan weg. De reden daarvan staat er ook bij: “... omdat hij vele goederen bezat”.

Waarom is het voor een rijke dan zo moeilijk om op de uitnodiging van God in te gaan? Omdat mensen die rijk zijn ook vaak krampachtig aan hun geld vasthouden, wat ergens te begrijpen is, want geld geeft zekerheid. Maar daarnaast werkt het ook vaak verslavend en kan het mensen helemaal in beslag nemen. Niet voor niets zegt Jezus er op een andere plaats ook over: “Waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn”. Op het moment dat ge door uw bezittingen bezeten zijt, kunt ge niet ook nog eens God bezitten.

Nu klinken die woorden van Jezus misschien nogal hard voor ons, die toch geen van allen dreigen te sterven van honger of gebrek. En daarom is het misschien ook goed om erop te wijzen: Jezus was geen communist avant la lettre. Hij heeft de rijkdom niet verworpen: Hij had zelfs rijke vrienden: Nicodemus, Jozef van Arimathea, Lazarus. Het zijn trouwens niet alleen de rijken die bezeten kunnen zijn door geld: ook arme mensen kunnen in die val trappen bij het weinige wat ze hebben.

Wat Jezus hier bedoelt wordt misschien duidelijk aan de hand van een oud joods verhaaltje wat laat zien hoe gevaarlijk geld of bezit kan zijn.

Een man zei eens tegen de rabbi: “Ik versta er niets van. Komt ge bij een arme, hij is altijd vriendelijk, gastvrij en helpt waar hij kan met het weinige wat hij

heeft. Komt ge bij een rijke: die ziet niemand staan. Wat is dat toch met geld?” De rabbi antwoordde: “Ga eens voor het venster staan en zeg eens wat ge ziet”. “Ik zie een vrouw en een kind” zei de man. “Goed”, antwoordde de rabbi, “en ga nu eens voor de spiegel staan: wat ziet ge nu?” “Ik zie mezelf natuurlijk” zei de man. “Onthoud nu goed”, antwoordde de rabbi, “het venster is uit glas gemaakt en de spiegel ook. Maar men hoeft slechts een dun laagje zilver achter het glas te leggen en het resultaat is dat ge alleen uzelf ziet. En dat is het gevaar wat aan bezit vastkleeft: dat we zo ingenomen zijn met onszelf, dat we anderen en de Andere (met hoofdletter) niet meer zien.”

Als het gaat over geloven en de beleving ervan, dan wordt van ons meer gevraagd dan alleen maar het onderhouden van geboden en verboden. Uiteindelijk gaat het om Gods liefde, en die laat niets onberoerd, ook ons bezit niet. En vraagt God dat van iedereen? Hij vraagt het van iedereen die Hij liefdevol aankijkt... Amen.

Johan Goris, pastoor